

dosar nr. 2ra-1670/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,(O. Cojocar)
 instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău, (I. Țurcan, V. Cotorobai, N. Simciuc)

Î N C H E I E R E

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Vladislav Pereverzov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pereverzov Vladislav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Vladislav Pereverzov, reprezentat de avocatul Danu Dogotari, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 15 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2016, Vladislav Pereverzov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura sect. Buiucani mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii, reclamantul Vladislav Pereverzov, a indicat că, la 16 octombrie 2011, aproximativ la ora 02.00, conducând automobilul de model BMW 520 cu numărul de înmatriculare XXXXXX, care a aparținut cu drept de proprietate lui Oleg Popov, deplasându-se cu viteză excesivă pe traseul dintre satul Șerpeni - Delacău, raionul Anenii Noi, a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. 713, din 27 iulie 1999. În rezultatul accidentului, pasagerului Oleg Popov i-au fost cauzate leziuni corporale grave periculoase, pentru viață și care au legătură directă cu survenirea decesului lui Oleg Popov, pasagerii Iana Toacă, i-au fost

cauzate leziuni corporale grave, primejdioase pentru viață, iar pasagerei Alexandra Petrov, i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 13 noiembrie 2013, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă de 3 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

Reclamantul Vladislav Pereverzov, a indicat că, în vederea executării respectivei pedepse, a fost transferat în Penitenciarul nr. 9, Pruncul, mun. Chișinău.

Reclamantul Vladislav Pereverzov, a invocat că, la 08 ianuarie 2015, s-a deplasat la locul de trai, unde făcând focul în sobă, a ieșit afară pentru a fuma o țigară, iar în timp ce fuma a simțit că i se face rău și amețește, dânsul fiind descoperit de către ofițerul de serviciu în stare de inconștiență.

Reclamantul Vladislav Pereverzov, a menționat că, la momentul sosirii medicului la locul de trai, s-a aflat în stare de comă, unde i s-a acordat primul ajutor pentru sindromul convulsiei, fiindu-i administrate preparate medicale, cum ar fi: Magneziu, Furasemid și o fiolă de Diazepex, după care a fost transferat la spitalul Penitenciarului nr. 16.

Reclamantul Vladislav Pereverzov, a relatat că, după îmbunătățirea stării sănătății a fost escortat la Dispensarul Republican de Narcologie, unde în urma examinării medicale, conform procesului-verbal de constatare nr. 8537 din 11 ianuarie 2015, s-a stabilit că el a consumat stupefiante, și anume Benzodiazepine.

Reclamantul Vladislav Pereverzov, a susținut că, în temeiul circumstanțelor expuse, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani, Sergiu Zmeu, la 30 ianuarie 2015 a emis ordonanța de punere sub învinuire, prin care a fost pus sub învinuire, incriminându-i comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, adică consumul ilegal de droguri, etnobotanice sau analogii acestora, săvârșit în mod public pe teritoriul penitenciarului.

Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 octombrie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015, a fost achitat pe indicii infracțiunii prevăzuți de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta sa de consum de Diazepex nu întrunește elementele respectivei infracțiuni, iar pe de altă parte presupusul consum de opiacee sau altor substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora, în afara de Diazepex nu a fost demonstrată și constatată, dânsul fiind reabilitat pe marginea acuzării respective.

Cauza nominalizată s-a aflat în procedura primei instanțe de la data de 04 februarie 2015 – până la 16 octombrie 2015, iar în procedura în instanța de apel de la 26 noiembrie 2015 până la 21 decembrie 2015.

Reclamantul Vladislav Pereverzov, a indicat că, prin prisma art. art. 524, 525 Cod de procedură penală, art. art. 1, 3 și 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, și art. 1423 alin. (1) Cod civil, urmează să fie despăgubit pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Reclamantul Vladislav Pereverzov, a declarat că, pe toată perioada efectuării urmăririi penale din luna februarie 2015 – până în decembrie 2015 a fost sistematic chemat la organul de urmărire penală și în instanța de judecată, cauzându-i-se în așa mod suferințe psihice, exprimate prin stare de stres, frică, disconfort psihologic, neîncrederea în justiție.

Reclamantul Vladislav Pereverzov, a susținut că, la 09 ianuarie 2015, a doua zi după ce a fost găsit în stare inconștientă, a fost plasat în izolator, cu toate că în această zi a fost externat în stare nesatisfăcătoare din spitalul Penitenciarului nr. 16, unde spre seara zilei a avut nevoie din nou de îngrijiri medicale, în afară de aceasta a mai fost și agresat și înjosit de către alți condamnați din celulă.

Din cauza punerii sub învinuire și a incriminării infracțiunii prevăzute de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani, Sergiu Zmeu, s-a destrămat familia sa, suportând din această cauză suferințe sufletești.

Reclamantul Vladislav Pereverzov, a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul său sumei de 500 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 7000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și obligarea procurorului în Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani, Sergiu Zmeu să-i prezinte scuze în formă scrisă în numele statului pentru supunerea neîntemeiată urmăririi penale.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a lui Pereverzov Vladislav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, a fost încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Vladislav Pereverzov suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 7 000 lei cu titlu de prejudiciul material, precum și a fost obligat procurorul în Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani Sergiu Zmeu să prezinte lui Vladislav Pereverzov scuze în formă scrisă în numele statului pentru supunerea neîntemeiată urmăririi penale, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către Vladislav Pereverzov, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani și a fost menținută hotărârea din 17 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pereverzov Vladislav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

Prin decizia din 27 septembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție au fost admise recursurile declarate de către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Vladislav Pereverzov și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, au fost casate integral decizia din 28 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 17 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în cauza

civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladislav Pereverzov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, cu remiterea cauzei civile spre rejudecare la Judecătoria Chișinău sediul Buiucani, în alt complet de judecată.

Ulterior, la 05 decembrie 2018, reclamantul Vladislav Pereverzov, reprezentat de avocatul Danu Dogotari a depus cererea de chemare în judecată concretizată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova prin care a solicitat încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei de 7 000 lei cu titlu de prejudiciul material, 500 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 5 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică acordată.

Prin hotărârea din 15 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a lui Pereverzov Vladislav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, s-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Vladislav Pereverzov prejudiciul material în sumă de 7 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, precum și asistență juridică în sumă de 1 000 lei, iar în total 18 000 lei, în rest, pretenția lui Vladislav Pereverzov cu privire la încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, a fost respinsă.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Vladislav Pereverzov, reprezentat de avocatul Danu Dogotari, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 15 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pereverzov Vladislav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

În consolidarea soluției adoptate instanța de apel a stabilit că, este corectă soluția primei instanței cu privire la cuantumul prejudiciului moral acordat reclamantului Vladislav Pereverzov ca urmare a învinuirii netemeinice, iar ca urmare consideră nefondate argumentele apelantului, invocate pe acest capăt de acțiune, or, conform art. 1405 alin. (1) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor cu funcții de

răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

Instanța de apel a considerat, ca fiind neîntemeiate argumentele apelanților Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală privind netemeinicia pretențiilor ce țin de prejudiciului moral în urma acțiunilor organelor de urmărire penală, or, în accepțiunea art. 2 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 prin acțiuni ilicite se înțelege acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale.

Instanța de apel a considerat, ca fiind declarative argumentele apelanților Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală precum că doar întrunirea cumulativă a prevederilor art. 3 și 6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 permite înaintarea acțiunii civile, or, pe lângă faptul că norma legală nu prevede această condiție, instanța de apel menționează că prin sentința de achitare s-a stabilit că fapta imputată lui Pereverzov Vladislav, nu întrunește elementele infracțiunii, iar existența unei sentințe de achitare este suficientă pentru adresarea în instanță, în temeiul Legii nr.1545 din 25 februarie 1998, astfel încât omisiunile admise de organul de urmărire penală, constatate la pronunțarea sentinței de achitare, precum și la emiterea deciziilor de menținere a acesteia a instanțelor ierarhic superioare, denotă anumite imperfecțiuni în activitatea organelor competente, care au dus la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, fără să fi existat probe suficiente, care să justifice aceste acțiuni.

Instanța de apel a apreciat, ca fiind neîntemeiate argumentele apelanților cu privire la faptul că prima instanță nu a ținut cont că organul de urmărire penală, și-a îndeplinit obligațiile, ce-i revin conform atribuțiilor în cadrul unei proceduri penale, care nu ar putea fi considerate ca o încălcare a drepturilor acesteia, or, circumstanțele în urma cărora Vladislav Pereverzov a fost achitat pe indicii infracțiunii prevăzuți de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta sa nu întrunește elementele respectivei infracțiuni, iar presupusul consum de opiacee sau altor substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora, în afara de Diazepex, nu a fost demonstrată și constatată, învinuitul fiind reabilitat pe marginea acușării respective.

Instanța de apel consideră că atribuțiile invocate au fost îndeplinite în detrimentul intereselor și drepturilor lui Vladislav Pereverzov, care ca consecință a avut de suferit moral în urma acțiunilor organului de urmărire penală.

În ceea ce privește argumentele apelanților privind încasarea de către instanța de fond a prejudiciului material cauzat prin achitarea asistenței juridice, în cadrul procesului penal în sumă de 7000 lei, instanța de apel consideră că, cuantumul cheltuielilor de judecată admis de către prima instanță, este unul justificat de criteriile ce urmează a fi luate în calcul la stabilirea cheltuielilor de asistență juridică, și anume caracterelor de necesitate și rezonabilitate a cheltuielilor de asistență juridică în coraport cu complexitatea cauzei, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de reprezentant. Ori,

conform materialele cauzei, reclamantul/apelant a beneficiat de serviciile de asistență juridică a avocatului Cojocari Fiodor, fapt confirmat prin contractul de asistență juridică din 30 ianuarie 2015, suportând cheltuieli în sumă de 7000 lei, ce se confirmă prin bonul de plată seria YL nr. 540132 din 29 august 2016.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, privind quantumul cheltuielilor de asistență juridică la examinarea prezentei cauze și totodată nefondate argumentele apelanților în această privință. În acest sens, conform materialelor cauzei, avocatul Danu Dogotari a prestat servicii juridice lui Vladislav Pereverzov în litigiul prezent, iar prin bonurile de plată seria YL nr.540240 din 16 ianuarie 2018 și seria YL nr.540243 din 09 noiembrie 2017, s-a încasat suma de 5000 lei pentru servicii de asistență juridică.

Totodată, dat fiind faptul că suma solicitată drept compensare a cheltuielilor de asistență juridică, este exagerată în raport cu complexitatea cauzei, volumul de lucru, durata procesului, experiența, abilitatea și reputația avocatului, iar din motiv că pricina în cauză nu reprezintă un grad sporit de dificultate, iar chestiunile apărute în cadrul judecării nu atestă complexitatea cauzei, instanța de apel consideră că încasarea cheltuielilor de asistență juridică, în mărime de 1000 lei, reprezintă o compensație rezonabilă și echitabilă pentru acțiunile întreprinse de către avocat, numărul ședințelor de judecată, lipsa raportului motivat în vederea justificării quantumului onorariului cerut.

La 22 iunie 2018, Ministerul Justiției al RM, a declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei decizii, prin care acțiunea lui Vladislav Pereverzov, să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs recurentul Ministerul Justiției al RM a invocat că, instanța de apel a încălcat normele de drept material prin aplicarea și interpretarea eronată a Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de repararea a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, or, nici o condiție prevăzută la art. art. 6 și 3 din lege nominalizată nu se regăsește în justificarea pretențiilor lui Vladislav Pereverzov.

Recurentul Ministerul Justiției al RM, a declarat că, organul de urmărire penală justificat a întreprins toate măsurile procedurale pe marginea cauzei penale în cadrul căreia intimatul Vladislav Pereverzov, a avut calitatea de învinuit, în privința căruia a existat o bănuială rezonabilă că a comis o infracțiune, care conform jurisprudenței Curții Europene a Dreptului Omului presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea.

De asemenea, indică recurentul că prin prisma jurisprudenței CtEDO, organul de urmărire penală nu a admis careva ingerințe ilegale a dreptului reclamantului Pereverzov Vladislav la libertate și la siguranță prevăzute de art. 5 CEDO, precum și nu au fost încălcate prevederile art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, or, organul de urmărire penală, în cadrul cauzei penale, a realizat un mecanism investigator efectiv într-o societate democratică și anume de a investiga și preveni acțiuni criminale comise de către persoanele fizice și juridice. Cu atât mai mult, că

scopul urmăririi penale justifică necesitatea derulării acesteia ca mijloc de luptă contra criminalității, mijloc de protejare a persoanei, societății și statului de infracțiuni, mijloc de existență și de menținere a unui stat de drept.

Recurentul Ministerul Justiției al RM, consideră că instanța de apel nejustificat și neîntemeiat a dispus acordarea în beneficiul intimatului Vladislav Pereverzov a sumei de 10 000 lei, în condițiile în care prezenta acțiune nu întrunește condițiile de aplicabilitate a Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de repararea a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Recurentul Ministerul Justiției al RM, mai consideră că, instanța de judecată nu trebuie să-și formeze o idee preconcepută conform căreia presupusa încălcare a unui drept implică în mod obligatoriu și existența unui prejudiciu, este necesar de stabilit prin probe dacă a existat în mod veridic un prejudiciu. Respectiv un asemenea comportament are un efect nociv nu doar pentru societate cât și pentru cadrul legal din motiv că se creează un precedent care cu trecerea timpului este tot mai greu de remediat.

La 24 iulie 2017, Vladislav Pereverzov, reprezentat de avocatul Danu Dogotari, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri sub formă de decizie prin care acțiunea sa să fie admisă integral.

În motivarea recursului, recurentul Vladislav Pereverzov, a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel o consideră ilegală și neîntemeiată cu posibilitatea de a fi casată. În susținerea recursului, recurentul Vladislav Pereverzov, a indicat că, instanța de apel nu a apreciat corect caracterul și gravitatea suferințelor psihice, neluând în considerare toate circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul moral ca urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Recurentul Vladislav Pereverzov, a menționat că, instanțele judecătorești au interpretat în mod eronat legea și anume prevederile art. 1422, 1423 Cod civil și prevederile art. 11 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de repararea a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, concluzionând că acordarea unei compensații morale în mărime de 10 000 lei, ar constitui o satisfacție echitabilă or, la determinarea cuantumului instanțele judecătorești nu au luat în considerație circumstanțele cauzei.

De asemenea, recurentul Vladislav Pereverzov, a indicat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, deși prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 octombrie 2015, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015, a fost achitat pe indicii infracțiunii prevăzuți de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal și reabilitat pe marginea acuzații respective, totuși din cauza faptului dat el se află la evidență narcologică în calitate de consumator de substanțe narcotice, înregistrat în Listele persoanelor cu risc sportiv pentru sănătatea narcologică, din care cauză nu-și poate restabili permisul de conducere a transportului auto, or, pentru eliberarea respectivului permis este necesar prezentarea certificatului de la Dispensarul Republican de Narcologie, precum că el nu se află la evidență în aceasta instituție.

Recurentul Vladislav Pereverzov, a relatat că, instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că suma de 5000 lei achitată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică are un caracter rezonabil ori, avocatul a studiat și pregătit dosarul pentru examinarea în instanța de judecată, a întocmit și susținut în instanță cererea de chemare în judecată concretizată și cererea de apel, a participat la 3 ședințe de judecată, în cadrul instanței de fond și 2 ședințe de judecată în instanța de apel, lucrând efectiv în acest sens peste 8 ore, iar în conformitate cu prevederile Recomandărilor privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobate prin Decizia Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 2 din 30 martie 2012, un diapazon rezonabil și recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaților din Republica Moldova este între 50 și 150 euro/ora.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 23 iunie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 7207 (f. d. 55, vol. II), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Vladislav Pereverzov, se consideră depuse cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 24 iulie 2018, în adresa intimațiilor, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministrul Finanțelor al Republicii Moldova și Vladislav Pereverzov, au fost expediate copiile recursurilor declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Vladislav Pereverzov cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministrul Finanțelor al Republicii Moldova și Vladislav Pereverzov, nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv, și nu au depus referințele în termenul stabilit, la cererea de recurs.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Vladislav Pereverzov, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ministerul Justiției al RM și Vladislav Pereverzov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Vladislav Pereverzov, se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Vladislav Pereverzov.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se considera inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Vladislav Pereverzov, împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pereverzov Vladislav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, sediul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan